

**SANNE
BERENDS**

Sanne heeft aan de RUG Romaanse Talen en Culturen gestudeerd en werkte daarna bij verschillende buitenlandse universiteiten om onderzoek te doen naar de taalkundige en cognitieve ontwikkeling van kinderen. In 2019 promoveerde ze bij de UvA op het onderwerp de verwerving van het kwantitatieve voornaamwoord ER. Momenteel werkt zij als onderzoeker bij Regioplan waar zij zich richt op vraagstukken omtrent de kwetsbaarheid in onze samenleving.

Waarom wordt ER zo moeilijk over gedaan?

Niet alle talen bezitten een kwantitatief voornaamwoord. Het Nederlands heeft ER echter wel één. De verplichte aan- of afwezigheid van kwantitatief ER wordt door volwassen moedertaalsprekers (T1) van het Nederlands meestal feilloos aangevoeld, maar dit geldt niet voor iedereen. Zo hebben volwassenen die het Nederlands als tweede taal (T2) leren en kinderen die het Nederlands als eerste of tweede taal leren er moeite mee. Toch zijn de moeilijkheden omtrent de verwerving van het juiste gebruik van het Nederlandse kwantitatieve ER niet enkel gelimiteerd tot een specifieke populatie, maar spelen er meerdere factoren een rol in de (on)succesvolle verwerving van het Nederlandse kwantitatieve voornaamwoord ER. Ik zal ingaan op deze verschillende factoren die van invloed zijn op de verwerving van dit voornaamwoord. Het gaat dan om zaken zoals: de !eerder-populatie waartoe iemand behoort; de invloed van de moedertaal; de context waarin het kwantitatieve voornaamwoord ER voorkomt; en het soort kennis dat getest wordt. Door de invloed van deze factoren toe te lichten, zal ik licht werpen op het verwervingsproces van deze in de literatuur nog onderbelichte constructie.